

H'art

24.01. - 05.02.2008

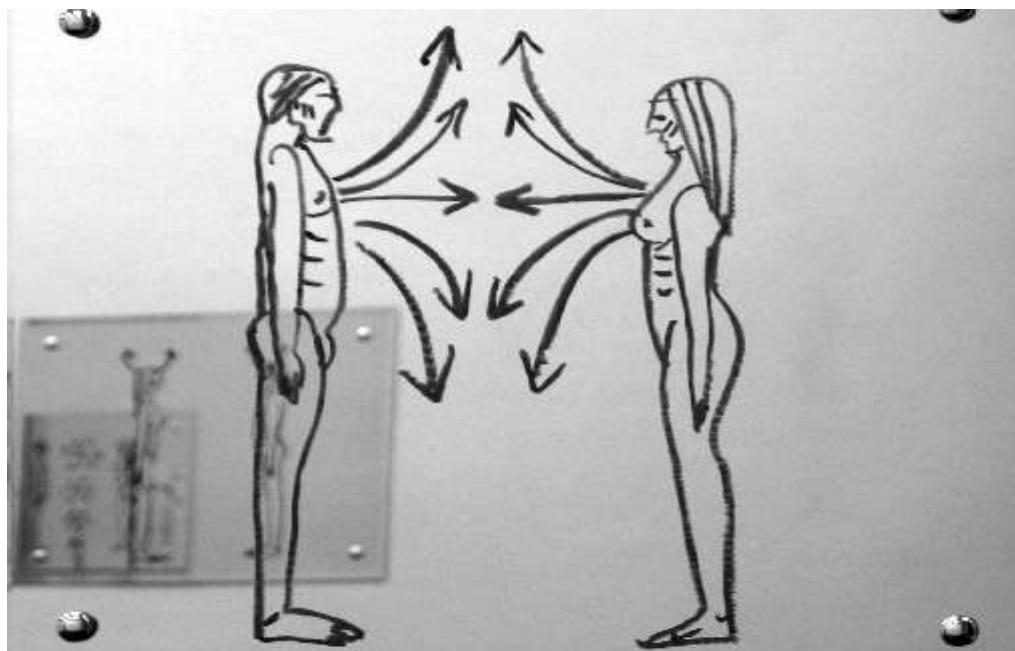
H'art

Galeria | Galeria | Gallery

Bucureşti | Bukarest | Bucharest

Ana BĂNICĂ

"C18H24O2"

Ana BĂNICĂ, "C18H24O3", 2008
ruj pe oglindă | rúzs, tükrő | lipstick on mirror
fotografie de la expoziție | felvétel a kiállításról | exhibition view

Despre ruj, oglindă și alți demoni

Din facultatea de filosofie ieșii cu o deformare profesională. De fiecare dată când începi să scrii un text, profesorii noștri te învață să nu intri direct în subiect și să-ți stabilești foarte clar scopul articolului și limitele interpretării lui. Ei bine, la propunerea Anei Bănică de a face o serie de desene cu ruj pe oglindă am spus OK n-o să fie mare lucru în a interpreta gestul fără prea multe ocolișuri. În fond am mai văzut feței rujându-se sau făcându-și toaleta.

După o primă perioadă de optimism mi-am dat seama că de străin și opac îmi pare gestul. Nefiind dispuș să experimenteze pe mine însuși, cum mi-a propus amuzată Ana, am început să despici firul în 16, convins fiind că, dacă empatia nu ma ajută, sigur un minimal spirit analitic o să rezolve impasul. Am speculat că o femeie scrie de obicei cu ruj pe oglindă numai după ce a petrecut o seară de intimitate cu „cealaltă jumătate”. Sau măcar o partidă de intimitate.

Deci vor exista patru variante: a ieșit bine pentru amândoi, a ieșit bine doar pentru ea, doar pentru el sau a fost un fiasco. A doua variabilă ar fi fost, evident, dragostea. Și aici avem patru variante: amândoi sunt îndrăgostiți, niciunul, doar ea sau doar el. Ei bine, am început să fac tot soiul de combinații de tipul: Ea este îndrăgostită, el nu. Ei i-a plăcut „partida” - lui nu, oare mai scrie cu ruj pe oglindă?

Au ieșit 16 situații și, fericit, am început să rog diverse doamne și domnișoare să-mi spună care situație este producătoarea acestui act pur feminin: scrișul cu ruj pe oglindă. Dezamăgire maximă! Nu pare să fie un gest prea răspândit. Am auzit, mai degrabă, de ruj direct pe trup sau de ruj aplicat pe parbrizul mașinii respectivului, decât pe oglindă. Prima variantă pare mai degrabă un preambul erotic iar cea de-a doua spune ceva de genul: „Look! I'm messing with your toys, you s.o.b.!“.

În fine, până la urmă, singura certitudine pe care am extras-o din această dementă analitică-sociologică este că femeia care face gestul ce ne interesează aici este îndrăgostită, iar rujul și oglinda sunt instrumentele feminității ei. E un mesaj-strigăt prin care ea fie te flatează fie te trimite la origini. Varianta a doua pare mai frecventă. Te scoli, ea nu mai e acolo, a plecat, te duci mirat să te recompui, te uită siderat la tine în oglindă și citești: „Boule!“ cu linii roșii groase și profund mirosoare.

Ana Bănică face desene cu ruj pe oglindă, desene în care apare o siluetă de bărbat și una de femeie. Narrativitatea dinamică lor e dată de vectori. Ana face desene cu toate posibilitățile de interacțiune energetică dintre feminin și masculin. Fiecare desen e o poveste dulce-senzuală spusă fără resentiment, un grafic al estradiolului ($C_{18}H_{24}O_2$), hormon rege, fără tolără cu săgeți sau aripioare, însă la fel de insidios și împlacabil.

Dan POPESCU

A rúzsról, a tükrőről és egyéb démonokról

A filozófiai egyetemet szakmai deformációval fejezzi be. minden alkalommal, amikor szöveget kezdünk írni, tanáraink megtanítanak, hogy ne kezdjük egyszeresen a témaival, hanem pontosan határozzuk meg a szöveg célját és értelmezési határait. Ana Bănică javaslatáról, mely szerint rajzsorozatot készítene tükrre, azt mondtam magamban, hogy rendben van, nem lesz nagy dolog a gesztust különösebb kerülők nélkül értelmezni. Alapjában véve láttam már nőket, amint a mosdóban rúzsoltak magukat. Az első optimista hullámom után rájöttem azonban, mennyire idegenek és homályosnak tűnik ez a gesztus. Nem lévén hajlandó arra, hogy saját magamon próbáljam ki ezt a tevékenységet, ahogyan Ana javasolta jó szórakozva magában, elkeztem hát egyfajta szórszáhsosagatást, arra gondolva, hogy ha már az empatia nem segíthet, egy minimális elemző szellem majd megoldja az elakadást. Azt feltételeztem, hogy egy nő csak akkor ír valamit rúzzsal egy tükrre, ha egy intim éjszakát töltött el „a másik férfelé“. Vagy legalább egy intim partit. Vagyis lesz négy variánsom: mindenketek számára kellemes élmény született, csak a lány számára kellemes, csak a fiú számára kellemes, vagy csöd volt az egész. A második változó magától értetődően a szerelem lett volna. Itt is négy variánsunk van: mindenket szerelmes, egyikük sem az, csak a lány, vagy csak a fiú az. Elkeztem különböző kombinációkat is: A lány szerelmes, a fiú nem. A lánynak jó volt a „parti“, a fiúnak nem, vajon ilyen helyzetben írnia-e még rúzzsal a tükrre?

16 helyzetem született, és boldogan kezdem el megkérni különböző hölgyleket és lányokat, hogy válaszolják meg a kérdésemet, melyik helyzet szüli meg a tiszta női aktust: rúzzsal írás a tükrre. Maximális kiábrándulás! Nem tűnik elterjedt gesztusnak. Inkább olyan opciókról hallottam, hogy rúzs közvetlenül a testen, vagy a fiú autójának a szélvédőjén, mintsem tükrön. Az első eset inkább valamilyen erotikus előjátéknak tűnik, az utóbbi pedig mintha ezt mondáná: „Look! I'm messing with your toys, you s.o.b.!“.

Végeredményként őrült társadalom-analízisem egyetlen biztos következtetése az, hogy a rúzsozás gesztusával a szerelmes nő él, és hogy a rúzs és a tükrő nőiességének eszközei. Üzenet-kiáltás ez, melyel a nő vagy hízeleg nekünk, vagy a kezdetekre utal. A második variáns tűnik gyakoribbak. Felkész, a lány már nincs ott, elment, kimész elcsődálkozva, hogy összeszed magad, kábultan nézel magadra a tükröben, és ezt olvasod vastag vörös vonalakkal, átható szagúan: „Ökör!“

Ana Bănică rúzzsal rajzol tükrre, rajzain egy férfi és egy nő sziluettje láthatók. Narrativitásuk dinamikáját a vektorok adják. Ana rajzaiban benne van a feminin és maszculin minden lehetséges energetikai interakciójá. Minden rajz egy lelkismeretfurdalástól mentes édes-érzéki történet, az ösztradiol ($C_{18}H_{24}O_2$) grafikonja, a hormonok galád és könnyortelen királyáé, igaz nyílvessző, tegez és szárnyacsák nélkül.

About Lipstick, Mirror, and Other Demons

One graduates from the Faculty of Philosophy with a professional habit. The professors teach that, before starting to write a text, one has to set clear the purpose of the article and its limits. When Ana Bănică suggested this exhibition of drawings with lipstick on mirror, I thought that it is not going to be a big deal to interpret this gesture, but after this period of optimism, I realized how strange and dark it really is.

I was not up to experiment it myself, as Ana suggested kindly, so I thought it over and over (maybe about 16 times or so) trying to convince myself that an analytical approach would solve the mystery. I speculated that a woman would write something on a mirror after she had spent a romantic night with “her half”, or at least, an intimate night.

Therefore I came up with four categories: it was good for both of them, only for her, only for him, or it was a total failure. The second thing I'd had to take into consideration was the love factor. There are also four categories: they are both in love, none, just her, or just him. Then I started making all sorts of combinations like: she is in love, but he isn't; she enjoyed the fuck, he didn't I wonder if she would write something on the mirror in this case. Anyway, the result was 16 different categories that I enquired the ladies about. Huge disappointment! It doesn't seem like a wide spread gesture. They talked more about lipstick applied on various parts of the body or on the windshield of his car. The first variant seems more like an erotic preamble, and the second says something like: “Look! I'm messing with your toys, you s.o.b.!“.

Finally, the only good thing that came out of this socio-analytical frenzy was that the woman that would do such a gesture is definitely in love, and that the mirror and the lipstick are the weapons of her femininity. It is a cry-out message that either flatters you or it screws you. The second variant seems more frequent. You wake up and she is not there. She left. You go to the bathroom to recompose your face. You look in the mirror and there you see written with red, thick, perfumed lines: “You dick!“.

Ana Bănică draws with lipstick on mirror little silhouettes of a man and a woman – always of a man and a woman. The narrative is constructed by energy vectors. Ana represents all the possibilities of interaction between feminine and masculine energies. Each drawing is a sweet and sensual story, told without resent in a graph of estradiol ($C_{18}H_{24}O_2$), the ultimate hormone, without arrows, but as sly and unavoidable.

Dan POPESCU

06.02. - 27.02.2008

Centrul Cultural Ceh și Galeria H'art | Cseh Kultúrközpont és H'art Galéria | Czech Cultural Center and H'art Gallery

Anezka HOSKOVA

"Itchy & Scratchy Tai-Chi"

Anezka Hoskova este considerată unul dintre cei mai originali și mai inovatori pictori de pe scena artistică contemporană cehească. Este membră a grupului AM.180, grup ce organizează expoziții în propria galerie și care promovează artiști cehi progresiști și scena muzicii independente internaționale. Aria de influență este foarte ușor de bănuit și foarte extinsă punk, modă, ca o subcultură, comics-urile, benzile desenate, tatuajele și multe alte elemente specifice scenei artistice sau muzicale independente. Anezka combină toate aceste elemente, compunând povești contemporane cu zâne; aceasta este modalitatea ei de a interpreta, dar și ironiza în același timp, diferențele subculturi.

Anders GRONILEN

Anezka HOSKOVA, "Untitled", 38x23 cm, 2000
acrilic pe pânză | akril, vászon | acrylic on canvas

Anezka Hoskovát a kortrás cseh művészeti egyik legeredetibb és leginnovatívabb festőjeként tartják számon. Az AM.180 csapat tagja, amely saját galériájában szervez kiállításokat, melyeken keresztül cseh progresszív művészket, illetve nemzetközi független zenét promovál. Hatásuk könnyen kitalálható, elég széles körű: punk, divat, mint szubkultúra, karikatúrák, képregények, tetoválások, illetve a nemzetközi független zenei világ egyéb jellemző elemei. Anezka mindezeket az elemeket ötvözi, körülzárt tündérmeséket szóve belőlök; ezzel a módszerrel értelmezi és ironizálja is egyúttal a különböző szubkultúrákat.

Anders GRONILEN
fordította: SZABÓ Csilla

Anezka Hoskova is one of the most original and innovative contemporary painters in the Czech art scene. She is a member of the AM.180 collective, a collective that organizes exhibitions in its own gallery with some of the most progressive Czech artists and hosts concerts from the international independent music scene. Anezka Hoskova's inspiration comes from punk, subculture fashion, comics, cartoons, tattooing and all the other elements of the alternative music and art scene. She combines those elements in her painting in order to compose contemporary fairytales; this is her form of interpreting and at the same time questioning the subculture lifestyles and influences.

Anders GRONILEN

Ion BÎRLĂDEANU, "Untitled", 1993
colaj | kollázs | collage

16.05. - 20.06.2008

H'art

Galeria | Galéria | Gallery

București | Bukarest | Bucharest

Ion BÎRLĂDEANU

"Realpolitik"

(...) o serie de colaje politice pe care Ion Bîrlădeanu le-a făcut după 1989. Colajele realizate între 1990 și 1996 constituie o critică cinică la adresa tuturor „vârfurilor” politicii românești care au populat spațiul public românesc. Ceaușescu are un loc aparte, politica post-decembristă fiind și ea prezentă prin Iliescu, Constantinescu, Funar, Petre Roman sau Adrian Păunescu. O viață întreagă Ion Bîrlădeanu a ales libertatea și a disprețuit orice tip de autoritate convențională. În colajele sale, Bîrlădeanu și-a construit arena sa imaginără în care era imbatabil, în care fariseismul era înfrânt în uralele publicului și în care filmul se desfășura după un scenariu umanist-ironic. Înainte cu o săptămână de vernisajul expoziției, nea Ion mi-a arătat niște lucruri pe care el le consideră mai degrabă „artă copiativă”, dar care pentru mine reprezentă veriga lipsă din tot proiectul său artistic. Prin anii '70, în timp ce se ducea spre săptămînă, obișnuia să ciopească în tramvai tot felul de logo-uri în lemn. Printre aceste lucrări absolut fascinante am dat de o medalie comunista de lemn. Este replica exactă a medaliei „erou al muncii sociale”. Este o medalie făcută de nea Ion la începutul carierei lui și pe care acum o poate purta cu mândrie ca un gladiator care își etalează gladius-ul de lemn (rudis), semn al libertății câștigate în arenă.

Dan POPESCU

(...) Ion Bîrlădeanu 1989 után készített egy politikai kollázsorozatot. Az 1990 és 1996 között készült kollázsok cinikus kritikái azoknak a politikai „csúcsoknak”, akik akkoriban benépsítették a román közéletet. Ceaușescu kiemelt helyet kapott, a posz-decemberi politikát pedig Iliescu, Constantinescu, Funar, Petre Roman vagy Adrian Păunescu képviseli. Ion Bîrlădeanu egész életében a szabadságot választotta, és megvetett minden típusú autoritást. Kollázaiban Bîrlădeanu felépítette saját imaginárius arénáját, ahol verhetetlen, ahol a farizeusság legyőzhető a közönség ujjongása közeppé, ahol a film humanista-ironikus forgatókönyv alapján készült. A megnyílt előtt egy héttel Ion bácsi megmutatott egy pár dolgot, amelyeket ó inkább „másoló művészettel” tart, de amelyek számomra a hiányzó láncszemet jelentették a teljes művészeti projekt megértéséhez. A 70-es években, miközben az építőtelepeket járta, szokása volt mindenféle logókat vésni fába a villamoson. Ezek között találtam egy komunista famedál is. A „szocialista munka hőse” medál pontos másolata. Ezt a medált még a karrierje legelején készítette Ion bácsi, most pedig büszkén hordhatja, mint ahogy a gladiátorok hordozzák körbe durva fakardukat az arénában elnyert szabadságuk jeléül.

Dan POPESCU
fordította: SZABÓ Csilla

(...) a series of political collages, made after 1989. Chronologically they are the newest, made between 1990 and 1996, as a cynical critique towards the all the “leaders” of the Romanian politics, that wandered around the public sphere. Ceaușescu has a special place, but post-communism is also represented by Iliescu, Constantinescu, Funar, Petre Roman or Adrian Păunescu. Through his life, Ion Bîrlădeanu chose liberty and despised all types of conventional authority. In his collages he built an imaginary arena where he was always victorious, where hypocrisy stood defeated in the cheers of the crowds, and where the humanist-ironical scenario was played over and over again. A week before the opening, M. Ion showed me some things that he considers some sort of „imitation“ art, but which, for me, is the missing link in his artistic project. In the 70s, during his commute to the ship yard, he used to carve in wood, all sorts of logos. Through all this fascinating objects, I found a wooden communist medal. It is a replica of the “hero of socialist labor”. It was made by M. Ion at the beginning of his career but he will now wear it proudly like a gladiator showing his wooden *gladius* as a sign of the freedom he earned in the arena.

Dan POPESCU

H'art

09.07. - 09.08 2008

H'art

Galeria | Galéria | Gallery

Bucureşti | Bukarest | Bucharest

Gili MOCANU

"GM"

curator | kurátor | curator:

Liviana DAN

Fabrica, expoziția "GM"
fotografie de la expoziție | felvétel a kiállításról | exhibition view

Sport Turism și Igienă

După ce moare, în tunica lui, cusută în căptușeală, este găsită o fișuică „Foc! Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac, Dumnezeul lui Iacob nu al filosilor sau scolasticilor...” e vorba de vizuirea lui Blaise Pascal. Întâlnirile cu Gili au fost pentru mine spectaculoase, interesante și deseori mistică.

Cu Gili nu te „distrezi”, pentru el umorul și divertismentul e doar preambul, încăzirea pentru o cercetare în doi. Dacă nu ai ajuns după 5 minute de discutat cu el la subiecte fundamentale înseamnă că ai ratat întâlnirea și probabil îl și plăcutești de moarte.

Prima porningă, (cea mai onestă) a fost să scriu mic, dar apăsat, o propoziție în loc de text pentru catalogul lui.

Aș fi scris „Gili e dintr-o altă lume.” și aș fi lăsat pagina goală. Ba nu, nu chiar goală. Aș fi semnat-o cu aprindere în suflet.

Aș vrea să vă imaginați că am făcut-o deja, că fiecare frază ce va urma trebuie dublată de ea.

Acum, când o să vă povestesc despre „Sport, Turism și Igienă” vreau să vă punetă în această situație incantatoare: dublați totul cu variații în jurul același proporției simple,... dintr-o altă lume”.

Sport
Turism
Igienă

sunt cele trei concepte ale lui Gili (dintr-altă lume). E vorba despre o triadă ce explică de ne-rostitul unei comuniuni (într-o altă lume).

Ea face însă inteligibile și posibilele raportări ale ori căruia artist (față de altă lume):

cu față spre societate

Turism

cu față întoarsă imploziv spre abisul sufletului

Igiena

sau sinteza celor două, împăcarea cu Sinele și cu cei de aici, în

Sport

N-o să vă dau mai multe detalii pentru că aceste categorii trebuie să rămână ermetice (în cealaltă lume).

Ele sunt azimutul oricarei cercetări oneste (în această lume).

Warhol și Beuys sunt maestri ai Turismului, Caspar David Friedrich și Munch ai Igienei, Duchamp și Mondrian fac Sport.

Tot așa și Gili face Sport.

Sportul e mărturisire, e luciditate a spiritului. Cei ce fac Sport trăiesc lângă poarta veșniciei pe care o arată mirați, dar împăcați, unor curci bete și confuze ca noi (din această lume).

Semnez din nou,
Dan Popescu

Sport, Turizmus és Higiéna

Miután meghalt, köpenyében, a szegélybe bevarrva egy cédlát találtak „Tűz! Ábrahám Istene, Izsák Istene, Jákob Istene nem a filozofusoké vagy a skolasztikusoké...”, Blaise Pascal látomásáról van szó. Gilivel való találkozásaim látványosak voltak, érdekesek, gyakran misztikusak. Gilivel nem „szórakozó”, számára a humor és a szórakozás csak előjáték, bemelegítés egy kétszemélyes kutatáshoz. Ha 5 percen belül nem kezdte el alapvető témákról tárgyalni vele, azt jelenti, hogy lekéstél a találkozásról, és valószínűleg halálosan untatod is.

Első nekifutásom (legöszintébb) az volt, hogy csak

egy rövid, velős mondatot írok szöveg helyett a katalógusába.

Azt írtam volna, hogy „Gili más világóból való”, és az oldalt üresen hagytam volna. Vagyis nem, nem éppen üresen. Tiszta szívemből aláírtam volna.

Szeretnémet, hogy képzeljék azt, hogy már megtettem, hogy minden mondat Amit leírok, ezzel a monddattal egészül ki.

Most, amikor a „Sport, Turizmus és Higiéniáról” messélek, képzeljék magukat ebbe a ráolvassós helyzetbe, és minden mondatomra olvassák rá ennek az egyszerű mondatnak a variációt, hogy „más világóból való”.

Sport

Turizmus

Higiéna

Gili három konceptusa (egy másik világóból).

Triászról van szó, mely megmagyarázza egy szoros együttétel kimondhatatlansait. (egy másik világban). Ennek segítségével lesz lehetősége minden művésznek lehetséges és értelmezhető viszonyulásokat kialakítani (egy másik világgal szemben):

szemben a társadalommal

Turizmus

összeolmán szembefordulva a lélek mélységeivel

Higiéna

vagy a kettő szintézise, Önmagunk és az ittlévők kibékítése a Sportban.

Nem adok meg több részletet, mivel ezeknek a kategóriáknak hermetikusnak kell maradniuk (a másik világban).

Ők a kiindulópontjai bármilyen őszinte kutatásnak (ebben a világban).

Warhol és Beuys a Turizmus mesterei, Caspar David Friedrich és Munch a Higiéniáé, Duchamp és Mondrian Sportot úznek.

Gili is Sportot úz.

A Sport a szellem vallomása, megvilágosodása. Akik Sportot úznek, az örökkévalóság kapuja mellett élnek, amit csodálkozva de megbékélve mutogatnak a hozzáink hasonló részeg, zavarodott puljkáknak (ebből a világóból).

Újra aláírom,
Dan Popescu
fordította: SZABÓ Csilla

Sport, Tourism, Hygiene

After his death, they found a document sewn on the inside of his coat: “Fire. God of Abraham, God of Isaac, God of Jacob, not of the philosophers and the scholars...” it is Blaise Pascal’s vision. Meeting Gili has always been a spectacular, interesting and somewhat mystic event.

One can never just “have fun” with Gili for him, humor and entertainment are just the beginning, the warm-up for research. If you haven’t touched fundamental problems after 5 minutes of talking to him, it means that the meeting is a failure, and probably you bore him to death.

The first impulse (and the most sincere one) was to write with small letters just a single, but powerful sentence.

I would have written: “Gili is from another world” and I would have left the rest of the page blank. Not really blank. I would have signed it passionately. I wish you can imagine that I’ve done the above and that everything that follows must be doubled by that sentence.

Now I will tell you about “Sport, Tourism, and Hygiene” and I want you to double everything, like in a spell, with variations of this simple sentence “...from another world”.

Sport

Tourism

Hygiene

are three concepts that Gili operates with (in another world).

It’s a triad that explains the un-spoken communion (through another world).

It clarifies the possible references of the artist (towards another world):

towards the society

Tourism

towards the abyss of the self

Hygiene

or the synthesis of the two, the reconciliation with the self and with the people in this world, in Sport

I won’t give any more details because the three concepts must remain hermetic (in the other world).

They are the azimuth of any honest research (of this world).

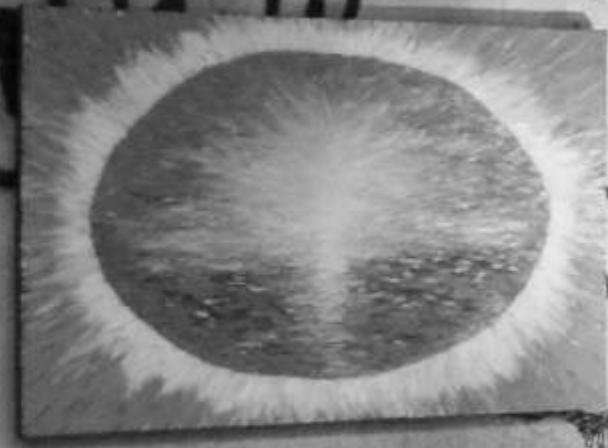
Warhol and Beuys are masters of Tourism, Caspar David Friedrich and Munch of Hygiene, Duchamp and Mondrian do Sport.

Likewise Gili does Sport.

Sport is confession; it is clearness of the spirit. Those who do Sport live by the gate of eternity which they show to us, some dying ducks in a thunderstorm (of this world).

Signing again,
Dan Popescu

com

10

Sci

